

Αἱ Συνδρομαὶ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Τιμὴ Φύλλου: Δραχ. 1

Από πολλοὺς εἶναι γνωστὸν διὰ τὴν Ἑνώσιν Γεωργικὴν Συναιτερισμὸν περὶ τὸς ἀνταρτίων κρίσιν οικονομικὴν. Τὸ παθὴν τικόν τις εἶναι σημαντικόν. Οὐ διάλληλοι τῆς δὲν πλη-
ρώνονται τοὺς μισθοὺς των κανονικῶς, ἐλλείψει προσό-
δων. Προπράθεια οικονομῶν διὰ τῆς μείωσης τοῦ ἀριθ-
μοῦ τῶν Ὑπαλλήλων καὶ ἄλ-
λων συνδιασμῶν δὲν γίνονται Εἰσφορὰ τῶν ὑπαλλήλων ὑ-
πὲρ τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ των Ταμείου ἀναριθμαζόμενοι εἰς
50.000 σημερινὰς δραχμὰς κα-
θυστεροῦνται, κατὰ τὰς πα-
ρασχεθείσας ἡμῖν, πληροφο-
ρίας, μολοντὶ συνεπάγονται
τοὶ Ποινικὰς εὐθύναι οἱ ὑ-
πεύθυνοι. Ζημία ἐκ 40.000
δρχ. ἐκ τῆς κοινοπραξίας τοῦ
δουρομήλου Κανεκίου, κα-
τελογισθῆ εἰς τοὺς συνεται-
ρισμένους τῆς Ἑνώσεως Ἡ
γυμνασίου. Κατ' ἴσιν ἀνα-
λογίαν ἐπεβαρύνθησαν καὶ
αἱ Ἑνώσεις Παραμυθιάς καὶ
Πρεβέζης.

Ἐχουν λάβει καὶ ἄλλων
χώραν ἀρτεία Γεν. Συνελεύ-
σεις, ἀλλὰ εὐρεῖα συζητή-
σις, ἐπὶ τῆς καθ' ὅλου οἰκο-
νομικῆς καταστάσεως, δὲν
γίνεται διὰ τὴν ἐξεύρεσιν λύ-
σεως, ὥστε νὰ μὴ καταρρε-
σῇ ἡ Ἑνώσις. Οἱ ἰθύνοντες
ἐξακολουθοῦν νὰ παραμεί-
νουν ἀκίνητοι εἰς τὰς θέσεις
των. Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Συ-
νεταιρισμῶν ἐξακολουθοῦν νὰ
παίζουσι βουδὸν ρόλον κατὰ
τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις,
χωρὶς καμμίαν ἐπίγνωση τῶν
εὐθύνων των, οὕτως ἀπέναντι
τῶν Συνεταιρισμένων, τοὺς
ὁποίους ἐκπροσωποῦν, οὕτε
ἀπέναντι τοῦ Νόμου, ὁ ὁποῖ-
ος κρέμεται ἐπὶ τῆς κεφαλῇ
των. Αὐτὸ συνάγεται ἀπὸ
τὰς ἀποφάσεις, τὰς ληφθεῖ-
σας ὅπως πάντοτε, κατὰ τὴν
Γεν. Συνέλευσιν τῆς 11—1—
1957.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Συ-
νεταιρισμῶν ἔχουν παρεξηγή-
σιν τὴν ἀποστολὴν των. Ἐσὺ
νῆσιον νὰ λέγουν ἡγεμῶν
χωρὶς νὰ ὑπολογίζω τὰς
εὐθύναι των. Ἐχουν παρεξη-
γήσιν τὸν ὅρον «κυρίαρχον
Σῶμα» καὶ νομίζουσι ὅτι δι-
καιοῦνται νὰ λάβουν, χωρὶς
ἐλέγχου καὶ εὐθύναι, οἰανδήποτε
ἀπόφασιν, ἐν ὁνόματι
τῶν δικαιωμάτων τοῦ «Κυ-
ριάρχου Σώματος». Ἐστὶ
καὶ ἂν πρόκειται νὰ υποχρεώ-
σουν τοὺς Συνεταιρισμένους
ἀγρότας νὰ πληρώσω τὰς
στράβας.

Ἡ ἐσφαλμένη αὐτὴ ἀντίλη-
ψις ὡδήγησε τὴν Ἑνώσιν
πρὸς τὴν χρεωκοπίαν. Οἱ με-
τέχοντες τῶν Γεν. Συνελεύ-
σεων ἐλέγχουν τὰ πεπραγ-
μένα καὶ δέχονται ὡς καλῶς
γενομένας τὰς δικαιολογησί-
μας δαπάναις. Δὲν ὑποχρε-
οῦνται νὰ δέχονται ὡς ὀρθὰς,
δαπάναις κακῶς γενομένας.
Δὲν ἔχουν κανὲν δικαίωμα
νὰ δέχονται ὡς καλῶς γενο-
μένας δαπάναις ἀδικαιολογη-
τοὺς καὶ ἐλλείμματα ἀδικαι-
ολόγητα.

Ἐν τούτοις κατὰ τὴν Γεν.
Συνέλευσιν τῆς 11—1—57 ἐ-
λήφθησαν ἐξωφρενικαὶ ἀπε-
φάσεις. Πρῶτον ἐλήφθη ἀπό-
φασις νὰ ἐπιβληθῇ ὑποχρεω-
τικὴ εἰσφορὰ ἐκ δρχ. 50.000
(παλαιῶν) εἰς ἕκαστον Συ-
νεταιρὸν διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ
ἐλλείμματος. Ἡ τοιαύτη ἀπό-
φασις κλονίζει τὴν ἐμπιστο-
σύνην τῶν ἀγροτῶν πρὸς
τὴν Ἑνώσιν. Ἐπειτα ὁ κα-
θεὶς θὰ διερωτᾷται διὰ ποίον
λόγον θὰ πληρώσῃ τὴν εἰσφο-
ρὰν αὐτὴν διὰ τὴν κάλυψιν
ἐλλείμματων, τὰ ὁποῖα ἐδη-
μιουργήθησαν παρ' ἄλλων
καὶ δὲν διαφωτίζεται ἐπαρ-
κῶς περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς
θυσίας ταύτης. Δὲν παρέχονται
εἰς τὸν συνεταρισμένον ἀγρό-
την τὸ τεκμήριον τῆς νοικοκυ-
ρεμένης διαχειρίσεως τῆς
περιουσίας του εἰς τὴν Ἑνώ-
σιν καὶ δὲν δικαιολογεῖται
ἐπαρκῶς ἡ ἀνάγκη τῆς θυσί-
ας. Πρέπει δηλονότι νὰ πει-
σθῇ ὁ ἀγρότης καὶ νὰ μάθῃ
διὰ ποῖον λόγον ἡ Ἑνώσις
περιήλθεν εἰς οικονομικὸν ἀ-
διέξοδον καὶ εἰς τί πταίει ὁ
ἀγρότης διὰ νὰ κληθῇ νὰ
πληρώσῃ τὰ σπασμένα, δεδο-
μένου μάλιστα δι, ὡς εἶναι
παγκοίνως γνωστόν, οὗτος
δὲν ὠφελήθη οὐδὲ ἐλάττωσεν
ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἑνώσε-
ως Σοζισμῶν, ἐκτὸς ὁρισμέ-
νων μόνον ατόμων, τὰ ὁποῖα
ἀναμεχθέντα ἐνεργῶς εἰς τὰ
τῆς Ἑνώσεως, ἀπέκρουσαν
προσωπικὰ ὠφέλη, ἐν δὲ τὸ
σύνολον τῶν συνεταρισμένων
οὐδὲν ὄφελος ἀπεκόμισεν ἐκ
τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν
Ἑνώσιν. Καὶ ὡς εἶναι γνω-
στὸν εἰς μίαν Συνεταιριστι-
κὴν ἐπιχείρησιν μετέχει καν-
εὶς καὶ τῶν ζημιῶν, ἀλλὰ
καὶ τῶν κερδῶν. Ἐν προκει-
μένῳ κατὰ τὴν ὠφελήθησαν
οἱ ἀγρόται, ὥστε νὰ ὑποχρε-
ωθοῦν νὰ πληρώσω τὰς
ζημίας; Πρόκειται ὁμολογου-
μένως περὶ ἐξωφρενικῆς ἀπο-
φάσεως, τὴν ὁποῖαν κατὰ
τὴν λογικὴν δὲν πρέπει νὰ
ποδεχθοῦν οἱ ἀγρόται. Ἀλ-
λὰ καὶ ἂν τὴν ἀποδεχθοῦν
τὸ πρόβλημα τῆς Ἑνώσεως
δὲν λύεται. Ἡ εἰσφορὰ εἶναι
ἀνεπαρκὴς νὰ καλύψῃ ὅχι
μόνον τὸ παθητικὸν τῆς Ἑνώ-
σεως, τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται
εἰς ἑκατοντόδρακμα ἑκατομυ-
ρίαν (παλαιῶν) δρχ. ἀλλὰ
καὶ τὰς τεχνητοῦς ἀνάγκας
τῆς θὰ καλύψῃ, ἐφ' ὅσον λό-
γος περὶ οικονομῶν δὲν γίνε-
ται καὶ προσοπτικὴ ἐκτάκτων
ἐσόδων δὲν ὑπάρχει. Κατ'
ἀνάγκην, λοιπόν, εἰς ὅχι μα-
κρὸν χρόνον θὰ κληθοῦν οἱ
ἀγρόται νὰ ὑποβληθοῦν
καὶ εἰς νέας θυσίας διὰ τὴν
κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος καὶ
συντηρήσιν μὴς πολυδαπ-
νοῦ ὑπηρεσίας. Δηλαδή ἄλλοι
θὰ τρῶνε καὶ θὰ πίνουσι καὶ
οἱ ἀγρόται θὰ κληθοῦν νὰ
πληρώσω. Ποῖος ἀγρότης
σώας ἔχων τὰς φρένας του
θ' ἀποδεχθῇ τοιαύτην λύσιν;

Δευτέρον, ἔχουν προκληθῇ
διάφορα ἐδικαιολόγητα ἐλλεί-
ματα

ματα, τὰ ὅποια, κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἄρμοδιῶν Ἑποπτικῶν Ὑπουργῶν, ἔπρεπε νὰ καταλογισθοῦν εἰς βάρος τῶν ὑπευθύνων ὀργανῶν τῆς Διοικήσεως. Τὸ σπουδαιότερον εἶναι τὸ ἔλλειμμα 500 ἀκ. ὀρύζης, τὸ ὁποῖον εἶναι καθαρὸν ἔλλειμμα ἀδικαιολόγητον, διότι ἡ φυσικὴ ἀπομείνωσις (φύρα) ἔχει ἀφαιρεθῇ, κατὰ τὰς αὐτὰς πάντοτε ἐκθέσεις. Καὶ ἐν τούτοις οὐτε εὐθυνὰ ἀνεζητήθησαν, οὐτε καὶ καταλογισμοί, ὡς προεισέθη ἀπὸ τῶν Ἑποπτικῶν ὀργανῶν, εἰς βάρος τῶν ὑπευθύνων, ἐγένετο. Ὅμως ἀντιθέτως, τὰ μέλη τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 11—1—57, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἐτέθη παρὰ τῆς Διοικήσεως τὸ ζήτημα, ἀπεφάνθησαν διττοῦς προέκυψε τὸ ἔλλειμμα, τὸ ὁποῖον καὶ καταλογίσθη εἰς βάρος ὅλων τῶν συνεταίρων τῆς Ἐνώσεως. Δηλαδή θὰ πληρώσωσιν τὴν ζημίαν οἱ ἀγρόται ἔστω καὶ ἐὰν ἀνήκουν εἰς Συνεταιρισμοὺς μὴ ἀσχολουμένους μὲ τὴν ὀρυζοκαλλιέργειαν καὶ καὶ παντελῶς ἐξένους, διότι αὐτὸ ἔκριναν ὁρθὸν ὡς «ταμιάζησθε» πού ἀπὸτελοῦνται τὰς γενικὰς Συνελεύσεις Ἄλλ' αἱ Συνελεύσεις, ὅπως ἐτεινίσαμεν, δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ χαρίζουν τὴν ζήτην περιουσίαν, Παρερμηνεύουσιν τὴν ἀποστολὴν τῶν. Καὶ δι' αὐτό, διὰ νὰ μὴ φθάσωμεν ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χερότερον, θὰ πρέπη νὰ διευκρινισθῇ παγίως ἐάν τὰ δικαιώματα τῶν Γεν. Συνελεύσεων εἶναι ἀπεριόριστα καὶ ἂν οἱ μετέχοντες τούτων κέκηνται τὸ δικαίωμα νὰ παίξουν κορῶνα γράμματα τὴν περιουσίαν τῶν ἀγροτῶν, ὡς φαίνεται φρονοῦντες οἱ ἐκπρόσωποι τῶν. Καὶ ἡ ἐν προκειμένῳ διευκρίνισις θὰ ἐπιτευχθῇ δι' ἐνὸς μόνον τρόπου: Διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ. Μόνον αὕτῃ δύναται νὰ κρινῇ ἐάν εἰς τὰς ὡς ἄνω συγκεκριμέναις περιπτώσεις ἔχουν αἱ Γεν. Συνελεύσεις τὸ δικαίωμα νὰ δίδουν συγχωροχάρτια εἰς τοὺς ὑπευθύνους τῶν ζημιῶν καὶ νὰ καταλογίζουν ταύτας εἰς βάρος τῶν ἀνευθύνων ἀγροτῶν. Καὶ περιεμένομεν τὴν παρέμβασιν τῆς ἀρμοδίας Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς. Ἄλλη λύσις δὲν χωρεῖ.

Στο πρωτοχρονιάτικο φύλλο του «Θ. Βήματος» ο κ. Σαλούκας μάς έκα-
με... δώρον! Άνταποδί-
δοντες αυτό, του χαρί-
ζομεν την αγάπην του
Βοϊδίτη, Ίταλου από
την Ζίτσα και του Νου-
ρη Ντίνο Βεη συμπολί-
του του.

